

Lieta C-336/23

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2023. gada 26. maijs

Iesniedzējtiesa:

Visoki upravni sud Republike Hrvatske

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2023. gada 25. maijs

Prasītāja:

HP – Hrvatska pošta d.d.

Atbildētājs:

Povjerenik za informiranje

[..]

[..]

Visoki upravni sud Republike Hrvatske
(Horvātijas Republikas Augstā
administratīvā tiesa) tiesnesis

[..]

Eiropas Savienības Tiesai

[..]

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību [(OV 2012, C 326, 1. lpp.)] 19. panta 3. punkta b) apakšpunktu un Līguma par Eiropas Savienības darbību (OV 2016, C 202, 1. lpp.) 267. pantu un piemērojot Ieteikumus valstu tiesām par prejudiciālās tiesvedības ierosināšanu (OV 2016, C 439, 1. lpp.).

Pieteikums izskatīt lietu paātrinātā tiesvedībā

iesniegts atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas 2012.gada 25. septembra Reglamenta (OV 2012, L 265), kurā grozījumi izdarīti 2013. gada 18. jūnijā (OV 2013, L 173, 65. lpp.), 2016. gada 19. jūlijā (OV 2016, L 217, 69. lpp.), 2019. gada 9. aprīlī (OV 2019, L 111, 73. lpp.) un 2019. gada 26. novembrī (OV 2019, L 316, 103. lpp.), 105. pantam

I. Jautājumi

1. Vai jēdziens “informācijas atkalizmantošana” Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/1024 (2019. gada 20. jūnijs) par atvērtajiem datiem un publiskā sektora informācijas atkalizmantošanu ([OV 2019,] L 172, [56. lpp.]) (turpmāk tekstā – “direktīva”) 2. panta 11. punkta izpratnē attiecas uz piekļuvi jebkādai informācijai, kuru ir sagatavojusi publiskā sektora struktūra/publiskā uzņēmums vai kura ir tā turējumā un kuru lietotājs (fiziska vai juridiska persona) pirmo reizi pieprasa no publiskā sektora struktūras?

2. Vai tādas informācijas pieprasījums, kuru ir sagatavojusi publiskā sektora struktūra/publiskā uzņēmums vai kura ir tā rīcībā, bet kura ir radīta šīs struktūras darbības ietvaros vai saistībā ar tās organizāciju un darbību, var tikt uzskatīts par informācijas pieprasījumu, uz kuru attiecas šīs direktīvas noteikumi, un tādējādi šīs direktīvas noteikumi ir piemērojami ikvienam pieteikumam par piekļuvi informācijai, kas ir publiskā sektora struktūru rīcībā?

3. Vai personas, kam saskaņā ar direktīvas 2. pantu ir paziņošanas pienākums, ir vienīgi tās publiskā sektora struktūras, kurām ir jāveic informācijas atkalizmantošana, vai jaunās definīcijas attiecas uz visām publiskā sektora struktūrām un visu to rīcībā esošo informāciju, tādējādi, vai direktīvas 2. punktā norādītajām personām ir jāsniedz šīm personām sagatavotā vai to turējumā esošā informācija, vai arī tiek uzskatīts, ka 2. punktā norādītajām personām ir jāsniedz informācija vienīgi atkārtotas izmantošanas gadījumā?

4. Vai var uzskatīt, ka izņēmumi no pienākuma paziņot direktīvas 1. panta 2. punktā norādīto informāciju sniedz tiesības publiskā sektora struktūrām atteikties paziņot informāciju, ko tās ir sagatavojušas vai kas ir to turējumā, vai arī runa ir par izņēmumiem, kas ir piemērojami tikai publiskā sektora struktūrai iesniegta atkalizmantošanas pieteikuma gadījumā?

II. Pamatlietas dalībnieki

Prasītāja: *HP – Hrvatska pošta d.d., Zagreba* [..]

Atbildētājs: *Povjerenik za informiranje* (Informācijas komisārs), Zagreba

Ieinteresētā persona: *STAS d.o.o., Dugo Selo* [..]

III. Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības:

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1024 (2019. gada 20. jūnijs) par atvērtajiem datiem un publiskā sektora informācijas atkalizmantošanu ([OV 2019], L 172, [56. lpp.]

1. pants

Priekšmets un darbības joma

1. Lai veicinātu atvērto datu izmantošanu un stimulētu produktu un pakalpojumu inovāciju, ar šo direktīvu nosaka tādu minimālo noteikumu kopumu, ar kuriem reglamentē atkalizmantošanu un praktiskus noteikumus atkalizmantošanas veicināšanai:

- a) dalībvalstu publiskā sektora struktūru turējumā jau esoši dokumenti;
- b) jau esoši dokumenti, kas ir tādu publisku uzņēmumu turējumā, kuri:
 - (i) darbojas Direktīvā 2014/25/ES noteiktajās jomās;
 - (ii) darbojas kā sabiedrisko pakalpojumu sniedzēji, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1370/2007 2. pantu;
 - (iii) darbojas kā gaisa pārvadātāji, īstenojot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, ievērojot Regulas (EK) Nr. 1008/2008 16. pantu; vai
 - (iv) darbojas kā Kopienas kuģu īpašnieki, veicot publiskā pasūtījuma nodrošināšanas pienākumus, ievērojot Regulas (EEK) Nr. 3577/92 4. pantu;
- c) pētniecības dati, ievērojot 10. pantā izklāstītos nosacījumus.

2. Šo direktīvu nepiemēro:

- a) dokumentiem, kuru sagādāšana ir darbība, kas neietilpst attiecīgo publiskā sektora struktūru publiskā uzdevuma jomā, kā tas noteikts ar dalībvalsts tiesību aktiem vai citiem saistošiem noteikumiem, vai, ja šādu noteikumu nav, kā definēts atbilstīgi attiecīgās dalībvalsts parastajai administratīvajai praksei ar noteikumu, ka publisko uzdevumu darbības joma ir pārredzama un to ir iespējams pārskatīt;
- b) tādiem publisku uzņēmumu turējumā esošiem dokumentiem:
 - (i) kas ir sagatavoti ārpus vispārējās nozīmes pakalpojumu sniegšanas jomas, kā noteikts dalībvalsts tiesību aktos vai dalībvalsts citos saistošos noteikumos;
 - (ii) kas ir saistīti ar konkurenci tieši pakļautām darbībām, un tāpēc, ievērojot Direktīvas 2014/25/ES 34. pantu, uz tiem neattiecas publiskā iepirkuma noteikumi;

[..]

2. pants Definīcijas

Šajā direktīvā piemēro šādas definīcijas:

1) “publiskā sektora struktūra” ir valsts, reģionālās vai vietējās iestādes, publisko tiesību subjekti vai vienas vai vairāku šādu iestāžu vai viena vai vairāku šādu publisko tiesību subjektu veidotas apvienības;

2) “publisko tiesību subjekti” ir struktūras, kurām piemīt visi turpmāk minētie raksturlielumi:

a) tās ir nodibinātas ar konkrētu mērķi apmierināt vispārējas vajadzības, kurām nav rūpnieciska vai komerciāla rakstura;

b) tām ir juridiskas personas statuss; un

c) tās to lielākajā daļā finansē valsts, vai arī reģionālās vai vietējās iestādes, vai citi publisko tiesību subjekti; vai to pārvaldību uzrauga minētās iestādes; vai to pārvaldību uzrauga minētās iestādes vai subjekti; vai to vadībā, valdē vai uzraudzības padomē vairāk nekā pusi locekļu iecel valsts, reģionālās vai vietējās iestādes vai citi publisko tiesību subjekti;

3) “publisks uzņēmums” ir jebkurš uzņēmums, kurš darbojas 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktajās jomās un kurā publiskā sektora struktūrām var būt tieša vai netieša dominējoša ietekme atbilstoši to īpašuma tiesībām uz minēto uzņēmumu, finansiālajai līdzdalībai minētajā uzņēmumā vai noteikumiem, kas piemērojami minētajam uzņēmumam. Uzskata, ka publiskā sektora struktūrām ir dominējoša ietekme jebkurā no šādiem gadījumiem, kuros minētās struktūras tieši vai netieši:

a) ir attiecīgā uzņēmuma parakstītā kapitāla lielākās daļas turētājas;

b) kontrolē balsu vairākumu, kas saistīts ar uzņēmuma emitētajām akcijām;

c) var iecelt vairāk nekā pusi no attiecīgā uzņēmuma vadības, valdes vai uzraudzības struktūras locekļiem;

[..]

11) “atkalizmantošana” ir izmantošana, ko veic fiziskas vai juridiskas personas, attiecībā uz dokumentiem, kuri ir:

a) publiskā sektora struktūru turējumā, komerciāliem vai nekomerciāliem mērķiem, kas nav sākotnējais mērķis, kuram dokumenti tika sagatavoti, pildot publisko uzdevumu, izņemot dokumentu apmaiņu starp publiskā sektora struktūrām, kas tiek veikta, vienīgi pildot to publiskos uzdevumus; vai

b) publisku uzņēmumu turējumā, komerciāliem vai nekomerciāliem mērķiem, kas nav sākotnējais mērķis – sniegt vispārējas nozīmes pakalpojumus –, kuram dokumenti tika sagatavoti, izņemot dokumentu apmaiņu starp publiskiem uzņēmumiem un publiskā sektora struktūrām, kas tiek veikta, vienīgi pildot publiskā sektora struktūru publiskos uzdevumus;

[..]

19. pants Atcelšana

Direktīvu 2003/98/EK, kurā grozījumi izdarīti ar II pielikuma A daļā norādīto direktīvu, atceļ no 2021. gada 17. jūlija, neskarot dalībvalstu pienākumus attiecībā uz termiņiem II pielikuma B daļā norādīto direktīvu transponēšanai valsts tiesību aktos un to piemērošanas datumiem.

Atsauces uz atcelto direktīvu uzskata par atsaucēm uz šo direktīvu un tās lasa saskaņā ar atbilstības tabulu III pielikumā.

Horvātijas Republikas tiesības:

Zakon o pravu na pristup informacijama (Likums par tiesībām piekļūt informācijai) (NN 25/13, 85/15, 69/22, turpmāk tekstā – “Likums par tiesībām piekļūt informācijai”), kas ir spēkā no 2022. gada 5. jūnija.

Jēdzieni 5. pants (NN 85/15)

Dažādiem šajā aktā lietotajiem jēdzieniem ir šādas nozīmes:

- 1) “Persona, kam ir piekļuves informācijai un atkalizmantošanas tiesības” (turpmāk tekstā – “lietotājs”) ir jebkura valsts vai ārvalstu fiziska vai juridiska persona;
- 2) “Publiskas iestādes” šā likuma izpratnē ir: valsts pārvaldes iestādes, citas valsts iestādes, vietējās un reģionālās pašpārvaldes vienības, juridiskās personas un citi subjekti, kas īsteno valsts varu, juridiskās personas, kuru dibinātājs ir Horvātijas Republika vai vietējā un reģionālā pašpārvaldes vienība, juridiskās personas, kas īsteno valsts varu, juridiskās personas, kuras saskaņā ar atsevišķiem noteikumiem tiek finansētas galvenokārt vai pilnībā no valsts budžeta vai vietējo un reģionālo pašpārvaldes vienību budžetiem, t. i., no valsts līdzekļiem (nodokļiem, nodevām utml.), kā arī komercsabiedrības, kurās Horvātijas Republikai un vietējā un reģionālās pašpārvaldes vienībām atsevišķi vai kopīgi pieder vairākuma daļas;
- 3) “Informācija” ir visi valsts pārvaldes iestādes turējumā esošie dati dokumenta, ieraksta, datnes, reģistra veidā neatkarīgi no to noformējuma veida (rakstiskā, zīmētā, drukātā, ierakstītā, magnētiskā, optiskā, elektroniskā vai citā datu nesējā), kurus iestāde ir sagatavojusi pati vai sadarbībā ar citām iestādēm, vai saņēmusi no

citas personas un kuri ir radušies tās darbības ietvaros vai saistībā ar valsts iestādes darba organizāciju un darbu;

4) “Starptautiskā informācija” ir informācija, ko Horvātijas Republikai sniedz ārvalstu valsts vai starptautiska organizācija, ar kuru Horvātijas Republika sadarbojas vai kuras dalībvalsts tā ir;

5) “Tiesības piekļūt informācijai” ietver lietotāja tiesības pieprasīt un saņemt informāciju un valsts iestādes pienākumu atļaut piekļuvi pieprasītajai informācijai, t. i., publicēt informāciju neatkarīgi no iesniegtā pieprasījuma, ja šāda publicēšana izriet no likumā vai citos normatīvajos aktos noteikta pienākuma;

6) “Atkalizmantošana” ir publiskās iestādes informācijas izmantošana, ko veic fiziskas vai juridiskas personas komerciāliem vai nekomerciāliem mērķiem, kas nav sākotnējais mērķis, kuram informācija tika radīta, un kas notiek likumos vai citos normatīvajos aktos noteiktu darbību vai uzdevumu ietvaros, kurus parasti uzskata par publiskiem uzdevumiem. Informācijas apmaiņa starp publiskām iestādēm to darbības uzdevumu veikšanai nav uzskatāma par atkalizmantošanu;

[..]

IV. TIESĪBU PIEKĻŪT INFORMĀCIJAI IEROBEŽOJUMI

Ierobežojumi un to piemērošanas joma

15. pants (NN 85/15, 69/22)

(1) Valsts iestādes ierobežo piekļuvi informācijai, kas attiecas uz visiem procesiem, kurus kompetentās iestādes veic izmeklēšanas un kriminālprocesā šo procesu norises laikā.

(2) Valsts iestādes var ierobežot piekļuvi informācijai:

1) ja informācija ir klasificēta kā konfidenciāla saskaņā ar tiesību aktiem, kas reglamentē datu slepenību;

2) ja informācija ir komercnoslēpums vai dienesta noslēpums, saskaņā ar likumu;

3) ja informācija ir nodokļu noslēpums, saskaņā ar šo likumu;

4) ja informāciju aizsargā tiesību akti, kas reglamentē personas datu aizsardzību;

5) ja informāciju aizsargā tiesību akti, kas reglamentē intelektuālā īpašuma tiesības, izņemot gadījumus, kad ir saņemta autortiesību īpašnieka skaidra rakstiska piekrišana;

6) ja piekļuve informācijai ir ierobežota saskaņā ar starptautiskiem nolīgumiem vai runa ir par informāciju, kas iegūta, slēdzot starptautisku nolīgumu vai

pievienojoties tam, vai risinot sarunas ar citām valstīm vai starptautiskām organizācijām, līdz šīs procedūras pabeigšanai, vai attiecībā uz informāciju, kas iegūta, uzturot diplomātiskās attiecības;

7) citos likumā noteiktos gadījumos.

(3) Valsts iestādes var ierobežot piekļuvi informācijai, ja ir pamatots iemesls uzskatīt, ka tās publicēšana:

1) kavēs efektīvu, neatkarīgu un objektīvu tiesas, administratīvo vai citu juridiski reglamentētu procesu, tiesas nolēmuma vai soda izpildi;

2) kavēs iestādes, kas veic iekšējo administratīvo revīziju vai administratīvo kontroli, vai atbilstības likumam kontroli, darbu.

4) Publiskās iestādes var ierobežot piekļuvi informācijai, ja:

1) informācija ir izstrādes procesā vienā vai vairākās valsts iestādēs un tās publicēšana pirms pilnīgas un galīgās informācijas izstrādes varētu nopietni traucēt izstrādes procesu;

2) informācija ir radusies, vienojoties par tiesību aktu un citu aktu pieņemšanu, kā arī apmainoties ar nostājām un viedokļiem vienā vai vairākās publiskās iestādēs, un tās publicēšana varētu izraisīt nepareizu informācijas satura interpretāciju, apdraudēt tiesību aktu un aktu pieņemšanas procesu vai vārda brīvību un nostāju paušanu.

(5) Ja pieprasītā informācija ietver arī datus, uz kuriem attiecas šā panta 2. un 3. punktā noteiktie ierobežojumi, tiek darītas pieejamas pārējās informācijas daļas.

(6) Informācija, kas ierobežo piekļuves tiesības šā panta 2. punkta 5. apakšpunktā uzskaitīto iemeslu dēļ, kļūst publiski pieejama, ja tā nolemj persona, kurai informācijas publicēšana varētu radīt kaitējumu, bet ne vēlāk kā 20 gadu laikā no informācijas radīšanas dienas, ja vien likumā vai citā noteikumā nav noteikts ilgāks termiņš.

(7) Šā panta 2. un 3. punktā minētā informācija kļūst publiski pieejama pēc tam, kad ir zuduši iemesli, kuru dēļ valsts pārvaldes iestāde ierobežoja tiesības piekļūt informācijai.

(8) Piekļuvi šā panta 4. punkta 1. apakšpunktā minētajai informācijai var ierobežot arī pēc tam, kad informācija tiek pabeigta, jo īpaši, ja šāda publicēšana nopietni traucētu lēmumu pieņemšanas procesu un viedokļu paušanu vai izraisītu nepareizu informācijas satura interpretāciju, izņemot gadījumus, kad informācijas publicēšana ir sevišķi svarīgās sabiedrības interesēs.

[..]

VI. INFORMĀCIJAS ATKALIZMANTOŠANA

Tiesības atkalizmantot informāciju un atvērtos datus
27. pants (NN 85/15, 69/22)

- (1) Katram lietotājam ir tiesības atkalizmantot informāciju komerciāliem vai nekomerciāliem mērķiem saskaņā ar šā likuma noteikumiem.
- (2) Publiska iestāde lietotājiem dara pieejamus atvērtus datus un informācijas atkalizmantošanu, publicējot atkalizmantojamu informāciju vai pamatojoties uz atkalizmantošanas pieprasījumiem.
- (3) Horvātijas Republikas valdība mudina publiskās iestādes radīt un publicēt informāciju, kas radīta, pildot publiskos uzdevumus, pieņemot politiku un rīcības plānus, ar kuriem saskaņā ar principu “atvērts integrēti un pēc noklusējuma” tā nodrošinās atvērto datu standartu izstrādi, veicinot nosacījumus pielāgošanai, (savlaicīgai) informācijas publicēšanas termiņu plānošanai par konkrētām tematiskām kategorijām un izveidojot atvērto datu portālu un veicinot īpašu portālu izveidi, kā arī sasaistot portālus ar Eiropas Savienības līmeņa portāliem.
- (4) Horvātijas Republikas valdība veicina pētniecības datu pieejamību, pieņemot atvērtās piekļuves politiku un rīcības plānus, lai nodrošinātu, ka visas pētniecības organizācijas un pētniecības finansēšanas organizācijas īsteno atvērtās piekļuves politiku attiecībā uz publiski finansētiem pētniecības datiem saskaņā ar principu “atvērtība pēc noklusējuma”, un kuri ir atrodami, pieejami, sadarbspējīgi un atkalizmantojami, ņemot vērā jautājumus, kas saistīti ar privātumu, personas datu aizsardzību, konfidencialitāti, valsts drošību, likumīgām komerciālām interesēm, piemēram, komercnoslēpumiem un trešo personu intelektuālā īpašuma tiesībām, saskaņā ar principu “tik atvērti, cik iespējams, tik slēgti, cik vajadzīgs”.
- (5) Atkalizmantošanas nolūkā valsts iestādēm nav pienākuma radīt, pielāgot informāciju vai izdalīt informācijas daļas, ja tas prasa nesamērīgi daudz laika vai resursu; tāpat publiskai iestādei nevar pieprasīt atjaunināt, uzlabot vai uzglabāt informāciju atkalizmantošanas nolūkā.
- (6) Pārējie šā likuma noteikumi *mutatis mutandis* piemērojami jautājumiem, kas nav īpaši ietverti šajā sadaļā.

Informācijas atkalizmantošanas pieprasījums un lietotāju tiesību aizsardzība
29. pants (NN 85/15, 69/22)

- (1) Informācijas atkalizmantošanas pieprasījuma iesniedzējam papildus šā likuma 18. panta 3. punktā minētajiem datiem jānorāda informācija, kuru viņš vēlas atkalizmantot, forma un veids, kādā viņš vēlas saņemt pieprasītās informācijas saturu, kā arī informācijas izmantošanas mērķis (komerciāls vai nekomerciāls mērķis).
- (2) Šādām struktūrām nav jārīkojas saskaņā ar informācijas atkalizmantošanas pieprasījumu:

1. izglītības iestādes, zinātniskās pētniecības organizācijas un pētniecības finansēšanas organizācijas;

2. komercsabiedrības, kurās Horvātijas Republikai vai vietējās un reģionālās pašpārvaldes vienībai ir vai var būt tieša vai netieša dominējoša ietekme, pamatojoties uz tās īpašumtiesībām, finansiālo līdzdalību vai noteikumiem, kas nosaka sabiedrības darbību, un kuras:

– veic darbības, kas saistītas ar gāzes un siltumenerģijas, elektroenerģijas, ūdenssaimniecības, transporta pakalpojumu, lidostu, jūras un upju ostu, pasta pakalpojumu, naftas un gāzes ieguves un ogļu vai cita cietā kurināmā izpēti vai ieguves nozarēm saskaņā ar publisko iepirkumu regulējošiem tiesību aktiem,

– darbojas kā sabiedrisko pakalpojumu sniedzējas atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1370/2007 (2007. gada 23. oktobris) par sabiedriskā pasažieru transporta pakalpojumiem, izmantojot dzelzceļu un autoceļus, un par Padomes Regulu (EEK) Nr. 1191/69 un Nr. 1107/70 atcelšanu (OV 2007, L 315, 1. lpp.), 2. pantam,

– darbojas kā gaisa pārvadātāji, kas pilda sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1008/2008 (2008. gada 24. septembris) par kopīgiem noteikumiem gaisa pārvadājumu pakalpojumu sniegšanai Kopienā (OV 2008, L 293, 3. lpp.) 16. pantu vai

– darbojas kā Kopienas kuģu īpašnieki, kas pilda sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 3577/92 (1992. gada 7. decembris) par pakalpojumu sniegšanas brīvības principa piemērošanu jūras transportam dalībvalstīs (jūras kabotāža) (OV 1992, L 364, 7. lpp.) 4. pantu.

(3) Uzskata, ka Horvātijas Republikai vai vietējai vai reģionālai vienībai ir dominējoša ietekme šā panta 2. punkta 2. apakšpunkta nozīmē, ja tieši vai netieši:

1. tai pieder lielākā daļa no sabiedrības parakstītā kapitāla, vai

2. tā kontrolē balsu vairākumu, kas attiecināmas uz sabiedrības emitētajām akcijām, vai

3. var iecelt vairāk nekā pusi no uzraudzības, administratīvās vai par sabiedrības lietu vadību un norisi atbildīgās struktūras locekļiem.

(4) Publiska iestāde pieņem lēmumu par informācijas atkalizmantošanas pieprasījumu, pieņemot lēmumu 15 dienu laikā pēc pieprasījuma pareizas iesniegšanas. Lēmumā obligāti ir ietverts licences veids, kas reglamentē izmantošanas nosacījumus, kā arī izmaksu apmēru un aprēķināšanas metodi.

(5) Atkāpjoties no šā panta 4. punkta, valsts iestādes neizdod lēmumus, ja tās atļauj atkalizmantošanu, izmantojot standarta atvērto licenci bez maksas.

(6) Publiska iestāde izskata informācijas atkalizmantošanas pieteikumu, izmantojot elektroniskos līdzekļus, ciktāl tas ir iespējams un pēc vajadzības.

(7) Lēmumu par informācijas atkalizmantošanu var pārsūdzēt komisāram 15 dienu laikā no lēmuma pieņemšanas dienas. Komisāra lēmuma pārsūdzība nav pieļaujama, bet var uzsākt administratīvo tiesvedību *Visoki upravni sud Republike Hrvatske* (Horvātijas Republikas Augstā administratīvā tiesa).

(8) Ja publiska iestāde noraida atkalizmantošanas pieprasījumu, pamatojoties uz intelektuālā īpašuma tiesību aizsardzību, tai ir jāinformē pieprasījuma iesniedzējs par subjektu, kuram pieder intelektuālā īpašuma tiesības, ja tas ir zināms, vai par licences īpašnieku, no kura publiskā iestāde ir saņēmusi attiecīgo informāciju.

Informācija, uz kuru neattiecas atkalizmantošana
30. pants (NN 85/15, 69/22)

(1) Šā likuma normas par informācijas atkalizmantošanu neattiecas uz šādu informāciju:

- 1) šā likuma 15. panta 1., 2. un 3. punktā minēto informāciju,
- 2) konfidenciālu statistikas informāciju saskaņā ar likumu,
- 3) informāciju, attiecībā uz kuru lietotājam ir jāpierāda, ka viņam ir tiesiska interese,
- 4) logotipiem, ģerboņiem un zīmotnēm,
- 5) informāciju, kas ir publisko pakalpojumu sniedzēju: radio, televīziju un elektronisko plašsaziņas līdzekļu, turējumā,
- 6) izglītības iestāžu turējumā esošo informāciju papildus augstākās izglītības iestāžu turējumā esošajai informācijai par pētniecības datiem,
- 7) informāciju, kas ir zinātniskās pētniecības iestāžu un pētniecības finansēšanas organizāciju turējumā, tostarp organizāciju, kas izveidotas, lai nodotu pētniecības rezultātus, ja vien šī informācija neattiecas uz pētniecības datiem,
- 8) informāciju, kas ir kultūras iestāžu, kuras nav bibliotēkas, tostarp augstākās izglītības iestāžu bibliotēku, muzeju un arhīvu turējumā,
- 9) informāciju, kas nav apkopota sabiedrisko uzdevumu veikšanai,
- 10) informāciju, kurai ir liegta piekļuve vai kurai piekļuve ir ierobežota, jo tā ir sensitīva informācija, kas attiecas uz kritiskās infrastruktūras aizsardzību, kā noteikts likumā, kas reglamentē kritisko infrastruktūru,

11) informāciju, kas ir komercsabiedrību turējumā atbilstoši šī likuma 29. panta 2. punkta 2. apakšpunktam:

– kas radīta ārpus vispārējas nozīmes pakalpojumu sniegšanas jomas, kā noteikts ar likumu vai citām normām;

– kas saistīta ar darbībām, kuras ir tieši pakļautas konkurencei un uz kurām tādēļ saskaņā ar publiskā iepirkuma noteikumiem neattiecas publiskā iepirkuma noteikumi.

(2) Valsts iestādes, izskatot šā panta 1. punktā minēto informācijas atkalizmantošanas pieprasījumu, ar lēmumu noraida informācijas atkalizmantošanas pieprasījumu.

Informācijas atkalizmantošanas nosacījumi 31. pants (NN 85/15, 69/22)

(1) Publiskā iestāde nodrošina, ka dati ir pieejami lietotājam atkalizmantošanai bez ierobežojumiem, bezmaksas izmantošanai un izmantošanai atvērta formātā.

(2) Pamatotos gadījumos publiska iestāde var precizēt atkalizmantošanas nosacījumus. Ja ir noteikti nosacījumi atkalizmantošanai, to saturs un piemērošana nedrīkst nepamatoti ierobežot atkalizmantošanas iespējas vai tikt izmantoti, lai ierobežotu konkurenci tirgū.

(3) Atkalizmantošanas nosacījumi nav diskriminējoši attiecībā uz tāda paša vai līdzīga veida informāciju vai komerciālu vai nekomerciālu izmantošanu, tostarp pārrobežu atkalizmantošanu.

(4) Uz publisku iestādi, kas atkalizmanto savu informāciju kā pamatu komerciālām darbībām ārpus tās publisko uzdevumu jomas, attiecas tādi paši nosacījumi kā uz citiem lietotājiem.

(5) Par valsts pārvaldi atbildīgais ministrs ar rīkojumu nosaka licenču veidus un saturu, precizējot nosacījumus atkalizmantošanai saskaņā ar standarta atvērtajām licencēm.

(6) Publiskai iestādei ir pienākums savā interneta vietnē publicēt licences, kurās izklāstīti atkalizmantošanas nosacījumi, vai saites uz šādām licencēm saskaņā ar standarta atvērtajām licencēm.

[..]

IV. Īss strīda priekšmeta izklāsts

6. Ar otra lietas dalībnieka [*Povjerenik za informiranje* (Informācijas komisārs)] lēmumu ir atcelts HP – *Hrvatska pošta d.d.* (turpmāk tekstā arī – “HP” vai “prasītāja”) lēmums, ar kuru pēc samērīguma un sabiedrības interešu

pārbaudes, noraidīts *HP* pieteikums par piekļuvi informācijai (līgumam par būvdarbiem, pagaidu samaksas pierādījumiem, ēkas nodošanas protokolam utml.); *Povjerenik za informiranje* (informācijas komisārs) arī liedza *HP* piekļuvi prasītajiem dokumentiem.

7. Pēc *Hrvatska pošta d.d.* iesniegtās sūdzības izskatīšanas, *Visoki upravni sud Republike Hrvatske* (Horvātijas Republikas Augstā administratīvā tiesa) nodeva lietu *Povjerenik za informacion* (Informācijas komisārs) (turpmāk tekstā – “otrs lietas dalībnieks”) atkārtotai izskatīšanai, jo lēmuma pieņemšanas brīdī direktīvas transponēšanas termiņš jau bija beidzies. Vienlaikus tiesa puda viedokli, ka informācijas atklāšanas pienākums, ko otrs lietas dalībnieks uzliek *HP*, ir jāskata, ņemot vērā direktīvā noteiktās jaunās definīcijas un izņēmumus no informācijas atklāšanas pienākuma.

8. Pēc lietas atkārtotas izskatīšanas otrs lietas dalībnieks atkārtoti uzdeva sniegt pieprasīto informāciju.

9. *HP* ir iesniegusi sūdzību par šādu otra lietas dalībnieka lēmumu, kas ir šīs administratīvās tiesvedības priekšmets.

10. Sūdzībā būtībā tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir prettiesisks, ka Direktīva 2019/1024 nav pareizi transponēta *Zakon o pravu na pristup informacijama* (Likums par tiesībām piekļūt informācijai), jo direktīvā ir ietvertas atšķirīgas valsts iestāžu un valsts uzņēmumu definīcijas, ka Direktīvā 2019/1024 ietvertās definīcijas ir paredzēts piemērot vienlīdz gan jautājumā par tiesībām piekļūt informācijai, gan jautājumā par informācijas atkalizmantošanu, ka pieprasītā informācija ir saistīta ar prasītājas nozares darbību un ka tā veido komercnoslēpumu.

11. Tomēr otrs lietas dalībnieks norāda, ka šajā konkrētajā lietā nav runa par tiesību uz atkalizmantošanu īstenošanu, bet gan par tiesību uz piekļuvi informācijai īstenošanu, ka *Zakon o pravu na pristup informacijama* (Likums par tiesībām piekļūt informācijai) savos noteikumos regulē divas jomas: tiesības piekļūt informācijai, kas definētas kā “lietotāja tiesības pieprasīt un saņemt informāciju un publiskās iestādes pienākums atļaut piekļuvi pieprasītajai informācijai, t. i., publicēt informāciju neatkarīgi no iesniegtā pieprasījuma, ja šāda publicēšana izriet no likumā vai citos normatīvajos aktos noteikta pienākuma” (*Zakon o pravu na pristup informacijama* [(Likums par tiesībām piekļūt informācijai) 5. panta 1. punkta 5. apakšpunkts], kā arī atkalizmantošanas tiesības, kas nozīmē “publiskās iestādes informācijas izmantošanu, ko veic fiziskas vai juridiskas personas komerciāliem vai nekomerciāliem mērķiem, kas nav sākotnējais mērķis, kuram informācija tika radīta, un kas notiek tādu darbību vai uzdevumu ietvaros, kurus parasti uzskata par publiskiem uzdevumiem, kā noteikts likumos vai citos normatīvajos aktos” (*Zakon o pravu na pristup informacijama* [(Likums par tiesībām piekļūt informācijai) 5. panta 1. punkta 6. apakšpunkts). Tā secina, ka Atvērto datu un publiskā sektora informācijas atkalizmantošanas direktīva, kā tas izriet no direktīvas nosaukuma, nosaka

tiesiskos ietvarus publiskā sektora informācijas atkalizmantošanai un attiecas gan uz atvērtajiem datiem, gan uz publiskā sektora informācijas atkalizmantošanu, bet neattiecas uz tiesībām piekļūt informācijai, un tāpēc neattiecas uz izņēmumiem no pienākuma publikot informāciju, darot šādu informāciju pieejamu pēc informācijas piekļuves pieprasījuma.

Argumentu izklāsts

12. *Hrvatska pošta d.d.* ir dibināta kā komercsabiedrība, kas sniedz pakalpojumus vispārējās interesēs un pieder vienīgi Horvātijas Republikai, bet papildus universālajam pasta pakalpojumam tā veic arī citu komercdarbību. Atbilstoši *Zakon o pravu na pristup informacijama* (Likuma par tiesībām piekļūt informācijai) 5. pantam tā noteikti pieder pie to subjektu grupas, kuriem ir pienākums nodrošināt piekļuvi tās turējumā esošajai informācijai, un, ņemot vērā tās sniegtā pakalpojuma sabiedrisko nozīmi, tā, pēc iesniedzējtiesas domām, pieder arī pie subjektiem, kuriem ir pienākums saskaņā ar direktīvas 2. pantu un kurus sauc par “publiskiem uzņēmumiem”.

13. Līdzšinējā iesniedzējtiesas judikatūrā ir izmantota tā pati argumentācija, ko izmanto otrs lietas dalībnieks, proti, ka runa ir par divām dažādām procedūrām: viena, kas veikta, pamatojoties uz pieteikumu par piekļuvi informācijai, uz kuru attiecas *Zakon o pravu na pristup informacijama* (Likums par tiesībām piekļūt informācijai) vispārīgie noteikumi, un otra, kas veikta, pamatojoties uz informācijas atkalizmantošanas pieprasījumu, uz kuru attiecas šā likuma jaunie noteikumi, ar kuriem ir transponēta direktīva.

14. Ņemot vērā to, ka šajā tiesvedībā strīds starp pusēm ir par to, vai *Hrvatska pošta d.d.*, ievērojot samērīguma un sabiedrības interešu kritēriju, ir pienākums darīt pieejamu informāciju, kas nav tieši saistīta ar vispārējas nozīmes pakalpojuma sniegšanu, un ņemot vērā strīdu par jēdziena “informācijas atkalizmantošana” nozīmi un no tā izrietošo atšķirīgo pieeju pieteikuma par piekļuvi informācijai, ko ir radījusi publiskā sektora iestāde vai kas ir tās turējumā, un informācijas atkalizmantošanas pieprasījuma izskatīšanai, tiesa nolēma apturēt tiesvedību šajā administratīvajā lietā tik ilgi, kamēr tiks atbildēts uz uzdotajiem jautājumiem.

15. Procesi, kas saistīti ar tiesību uz piekļuvi informācijai īstenošanu, ir steidzami, judikatūra dažādu viedokļu par direktīvas saturu dēļ nav vienveidīga, jo pēdējā laikā bieži tiek atbalstīti *Povjerenik za informiranje* (Informācijas komisārs) lēmumi, kuros tiek atkārtota nostāja, ka vieni noteikumi attiecas uz pieteikumu par piekļuvi informācijai, bet citi noteikumi attiecas uz informācijas atkalizmantošanas pieprasījumu. Tādēļ, tā kā ir svarīgi izstrādāt vienotu judikatūru un vienotu attieksmi pret pieteikumiem par piekļuvi informācijai un informācijas atkalizmantošanas pieprasījumiem, lai panāktu tiesisko noteiktību, mēs lūdzam Eiropas Savienības Tiesu lietu izskatīt ātri.

Zagrebā, 2023. gada 25. maijā

[..]

[..][*omissis*:elektroniskais paraksts]

[..] [*omissis*: dati par pievienotajiem dokumentiem]

[..]

DARBA VERSIJA